

عنوان مقاله:

برنامه ریزی مدیریت شهری در پیشگیری از سوانح شهری

محل انتشار:

نوزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد امین شمس ناتری - گروه منابع طبیعی (جنگلداری)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نوشهر و چالوس

خلاصه مقاله:

یکی از موضوع‌هایی که بیشتر شهرهای جهان با آن دست به گریبانند، موضوع سوانح طبیعی است. سوانح طبیعی (بویژه زلزله) که اغلب خاموش و در عین حال بالقوه مستعد ایجاد آسیب هستند، سوانح طبیعی چالشی اساسی در دست یابی به تاب آوری شهری، توسعه پایدار و نیازمند مدیریت بحران است. مدیریت بحران فرآیندی برای پیشگیری از بحران و یا به حداقل رساندن اثرات آن به هنگام وقوع می باشد. یکی از شهرهای ایران که با مشکل حوادث طبیعی درگیر است، افزایش ریسک سوانح شاخص توسعه ناپایدار است و کاهش ریسک سوانح مستلزم لحاظ شدن سیاست کاهش ریسک سانحه و عملکرد مدیریت ریسک در اهداف توسعه پایدار است. به طور سنتی مقابله با سوانح بر واکنش اضطراری پاسخ بعد از وقوع معمولاً سوانح آبی متمرکز بوده است، اما در اواخر قرن بیستم به طور فزاینده ای تشخیص داده شد که سوانح و آسیب پذیری ناشی از آنها به عملکرد انسان ها و نحوه توسعه مربوط هستند. در همین راستا افزایش و گسترش آموزش و آگاهی و فرهنگ ایمنی و آماده سازی مسئولان و مردم برای روبرویی با عوارض ناشی از سوانح طبیعی و حوادث غیر مترقبه به ویژه خطر زلزله و پدیده های جوی و اقلیمی ضرورت دارد. لذا وقوع حوادث طبیعی و انسان ساخت علاوه بر ایجاد تلفات انسانی، موجب آسیب و خسارتهای سنگین بر ساخت و سازهای شهری، تاسیسات زیربنایی، اماکن مسکونی و تجاری و همچنین امنیت روحی، روانی و اقتصادی مردم را نیز به خطر می اندازد. بنابراین، نقش شهرداریها به عنوان نهادهای عمومی غیردولتی و تنها مرجع مدیریت شهری در این زمینه باید برجسته تر گردد و در شهرهای بزرگ، محور اصلی مدیریت بحران و اقدامات مرتبط با کاهش اثرات سوانح باید شهرداریها باشد و جایگاه و ساختاری مناسب و با توان و اختیار کامل برای آن تعریف گردد؛ چراکه مدیریت بحران با تمامی مجموعه ها و زیرمجموعه های شهرداری مرتبط می باشد.

کلمات کلیدی:

حوادث طبیعی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1901831>

